

ה י י מ ש ג ב

מעילה באמון

צריך לשוב ולהזכיר מדוע נתן העם
מנדט דווקא לממשלה זו

הכל ייגמר בעור כסף. גם נתן שרינסקי, גיבור מקומי לשעה, יודע את זה. מתוככים רק על המחיר, לא על איראולוגיה. הכל קשור למאבקי כוח ולתפיסת עמדות נוחות יותר. אף אחד לא נותן דעתו לחי"דוש האפשרי של "תהליך השלום" המזויף, שכבר המיט על כולנו צרות לא מעטות.

בלשכת ראש הממשלה אמנם עוסקים ללא הרף בהכחשות ובהדריפת קואליציית "המאוכזבים", אבל מן הדייטה שמבשלים שם ב"נושא הפלשתיני" כבר עולים ריחות רעים. טעמו של התבשיל החרש בוודאי לא יהיה טוב מזה ש"נשרף" בחכרון והביא את הסכם "שלוש הפעימות" האומלל. לפי שעה הוא אינו מגלה סימני חיים של ממש, אבל עדיין אי אפשר לסתום עליו את הגולל.

השרים, המפיצים באמצעי התקשורת דברים של סתם, שאינם קשורים לחלוטין לתכלית שלשמה נבחרו בידי מחנה הימין, צריכים כבר להיות למורי נסיון. את כתב הנסיגה מתברון הם נאלצו לאשר בשיבת לילה לאחר לחץ פיזי לגמרי לא מתון. אסור להם להסכים לכך ששוכ יתעתעו בהם. גם לפרגמטיות ולאופורטוניזם ולרפיסות דעת צריך להיות שיעור.

ארץ-ישראל מוחזקת כפיקרון בידי היהודים הנמצאים בה עתה. אין לאיש היתר או רשות לוותר על חלקים ממנה. העם היהודי לא הסמיך אף מנהיג למי סוד "שטחים" תמורת "שלום". אין ליהודים זכות קיום אלא במקומות שבהם צמחה לאומיותם לפני אלפי שנים. אם נאכר גם את ההזדמנות הזאת, שוב לא תהיה לנו תקומה. אומות העולם פשוט יבינו, שהיהודים אינם בנויים לקיים עצמאות ראויה משלהם, ולכן רמס יכול להיות מותר.

הציונות נוסדה כדי לבנות במקום הזה את המדינה היהודית. הערבים עשו תמיד את כל אשר לא ידם כדי להכשיל את המפעל הציוני. רבים מהם הובאו לאזור הזה בידי השלטון המנדטורי ממרכריי ות ערב רק כשביל המטרה הזאת: למנוע מהיהודים להקים פה את מדינתם הריכונית. הכריטים ייסדו את "המדינה הפלשתינית" כעת שמסרו לידיו של האמיר עבדאללה את עבר הירדן המזרחי. "הפשרה הטריטוריאלית" נעשתה איפוא כבר אז, למגינת לבם של חניכיו של זאב ז'בוטינסקי. ארץ-ישראל המקראית נקרעה לשניים ומחציתה נמסרה באותה העת לידי משפחת המלוכה ההאשמית.

כיום מתגוררים בצד השני של הירדן מיליוני "פלשתינים", ואם חשקה נפשם גם של אלה היושי"בים באזורים שבשליטת ישראל בעצמאות לאומית, או באוטונומיה תרבותית, כל מה שהם צריכים לעשות הוא לעבור מזרחה. אין מקום לשתי "מדינות פלשתיניות". זאת האופציה היחידה שיש בה משום ריאליזם פוליטי: בצד המערבי של הירדן – מדינת היהודים, ובצד המזרחי – "מדינת פלשתיין".

כל מי שסבור שזה פתרון לא הוגן, צריך להתכונן במפת המזרח-התיכון ולראות את המרחבים העצומים שעליהם משתרעות 21 מדינות ערב, לעומת השטח הננסי שבו מבקשים היהודים לבסס את מדינתם. כל "חלוקה" אחרת של השטחים שממערב לירדן תהיה גם לא מוסרית וגם לא צודקת.

זהו "פתרון הקבע" שאותו צריכים לדרוש כעת כל אלה שתובעים לעצמם בימים האלה עור שדרה פוליטית ועוד תקציבים ועוד אפשרויות להיטיב עם מקורבים. כל התעסקות שלא לשם השבת יעדיו הלאומיים של העם היהודי, כמוה כמעילה באמון הכותרים.